

Sygn. akt IX U 817/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania Z. S. (Z. S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania Z. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 26 marca 2018 r. nr (...) - (...) - (...) - (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IXU 817/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.03.2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu Z. S. (S.) prawa do emerytury górniczej, ponieważ do dnia 14.02.2018r. udokumentował 19 lat 9 miesięcy i 14 dni okresów pracy górniczej zamiast wymaganych 25 lat.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i ustalenia – przyznania prawa do emerytury górniczej. Ubezpieczony podniósł, że decyzja organu rentowego jest mało precyzyjna i nie zawiera szczegółowego uzasadnienia, w szczególności organ rentowy nie wskazał jakie lata i w jakich zakładach pracy zaliczył do pracy górniczej. Na rozprawie w dniu 04.09.2018r. ubezpieczony przyznał, iż gdyby od okresu pracy górniczej odliczyć okresy zwolnień lekarskich, to wówczas 25 lat pracy górniczej nie ma (k.16v. a.s.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony Z. S. urodził się w dniu (...) Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

W okresie od 7.09.1984r. do 30.11.1999r. (w tym od 24.07.1992r. do 18.07.1993r. – świadczenie rehabilitacyjne) ubezpieczony był zatrudniony w Kopalni (...) w K., w tym do 1.01.1990r. jako niewykwalifikowany pracownik pod ziemią, od 2.01.1990r. jako ślusarz pod ziemią. Od 1.03.2011r. ubezpieczony pracuje w (...) Sp.z o.o.w G. jako ślusarz pod ziemią.

Do okresów pracy górniczej na prawo do emerytury górniczej z art.50a ustawy o emeryturach i rentach z FUS organ rentowy uwzględnił okresy zatrudnienia jak wyżej, z wyłączeniem okresów niezdolności do pracy. Na prawo do emerytury organ rentowy uwzględnił także zaświadczenie o dniówkach półtorakrotnych przepracowanych w okresie od 7.09.1984r. do 18.07.1993r. w wymiarze 174 oraz w okresie od 1.03.2011r. do 14.02.2018r. w wymiarze 1331. Tym samym do pracy górniczej organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu 16 lat, 11 m-cy i 14 dni , zaś z tytułu dniówek półtorakrotnych dodatkowo 2 lata i 10 miesięcy, co łącznie daje 19 lat, 9 m-cy i 14 dni pracy górniczej.

Pierwszy wniosek o emeryturę górniczą ubezpieczony złożył w dniu 14.11.2013r. załatwiony decyzją odmowną z dnia 27.11.2013r. (organ rentowy przyjął wówczas 14 lat, 5 m-cy i 25 dni okresów pracy górniczej). Kolejny wniosek ubezpieczony złożył 5 maja 2014r. (decyzja odmowna 9 maja 2014r.) i w dniu 29.09.2017r. (decyzja odmowna z 19.10.2017r. – przyjęto 19 lat, 4 m-ce i 16 dni pracy górniczej). Ubezpieczony nie odwoływał się od tych decyzji.

W dniu 27.02.2018r. ubezpieczony złożył kolejny wniosek o emeryturę górniczą. Do wniosku dołączył zaświadczenia odnośnie zatrudnienia w (...) Zakładzie Usług (...). W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy w dniu 26.03.2018r. wydał decyzję zaskarżoną, omówioną na wstępie.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego Z. S. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 50a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2018r., poz. 1270) zwanej dalej ustawą emerytalną, górnicza emerytura przysługuje pracownikowi urodzonemu po dniu 31.12.1948r., a przed dniem 01.01.1969r., jeżeli spełnił następujące warunki:

1. ukończył 55 lat życia,
2. ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art.50c ust.1,
3. nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżet państwa.

Spór w niniejszej sprawie polegał na ustaleniu czy ubezpieczony legitymuje się okresem 25 lat pracy górniczej, o której mowa w powołanym art. 50a, a konkretnie, czy istnieją podstawy do zaliczenia do takiej pracy okresów zwolnień lekarskich i świadczenia rehabilitacyjnego. Ubezpieczony przy tym przyznał, że gdyby z okresu pracy górniczej odliczyć mu nieobecności spowodowane chorobą (tak jak zrobił to ZUS), to faktycznie okres ten byłby mniejszy niż 25 lat.

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na przyjęcie, iż ubezpieczony nie spełnia warunku posiadania 25 lat pracy górniczej, o której mowa powyżej, gdyż w ocenie Sądu sporne okresy – nieskładkowe, nie mogą zostać zaliczone do pracy górniczej. Rację ma bowiem organ rentowy twierdząc, że okresy nieskładkowe nie podlegają zaliczeniu do okresów pracy górniczej dla ustalenia uprawnień do emerytury górniczej. W wyroku z dnia 1 kwietnia 2014 r. w sprawie sygn. I UK 366/13 Sąd Najwyższy zajął jasne stanowisko, że „do okresu uprawniającego do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy emerytalnej nie wlicza się przypadających po 15 listopada 1991r. okresów pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wypłaconego na podstawie przepisów Kodeksu pracy, zasiłków chorobowego lub opiekuńczego oraz świadczenia rehabilitacyjnego, przypadających w okresie zatrudnienia uznawanego za pracę górniczą”. Sąd Najwyższy zaznaczył przy tym, że co prawda w myśl art. 50b ustawy emerytalnej, przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i równorzędnej, które jednocześnie są okresami składkowymi oraz nieskładkowymi, jednakże art. 50a tej ustawy łączy prawo do emerytury górniczej nie z okresami składkowymi i nieskładkowymi jako takimi, lecz z pracą górniczą i równorzędną, zdefiniowaną w art. 50c. Wyklucza to możliwość zaliczenia do wymaganego okresu pracy uprawniającego do emerytury górniczej, innych okresów niż wymienione w tym ostatnim przepisie, nawet jeżeli są to okresy składkowe lub nieskładkowe.

Z przedłożonych przez ubezpieczonego w organie rentowym dokumentów jasno wynika, że ubezpieczony nie wykazał 25 lat pracy górniczej. Dlatego też dowód z opinii biegłego dla ustalenia okresu pracy górniczej był bezprzedmiotowy. Stąd Sąd wniosek ubezpieczonego w tym zakresie oddalił. Inną sprawą jest natomiast zakwestionowanie przez ubezpieczonego na rozprawie w dniu 4 września 2018r. ilości dniówek półtorakrotnych przyjętych do wyliczeń. Ubezpieczony nie sprecyzował przy tym swoich zastrzeżeń, a w szczególności nie przedłożył ani w organie rentowym ani w toku postępowania przed Sądem żadnych dowodów na wykazanie tych twierdzeń. Tymczasem w aktach rentowych znajduje się zaświadczenie z dnia 17.06.1993r. odnośnie ilości dniówek półtorakrotnych za okres zatrudnienia w KWK (...) i inne zaświadczenia dotyczące dniówek półtorakrotnych przepracowanych w aktualnym zakładzie pracy. Organ rentowy uwzględnił w wyliczeniach wszystkie dane wynikające z tych zaświadczeń. Jeżeli ubezpieczony kwestionuje te zaświadczenia, bądź uważa, że są one niepełne powinien w pierwszej kolejności zwrócić się do zakładów pracy o wydanie poprawionych bądź uzupełnionych dokumentów.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 grudnia 1997r. (sygn. II UK 418/97, OSNP z 1998/22/661) stwierdził, że "w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych sąd nie jest obowiązany do poszukiwania dokumentów zatrudnieniowo-płacowych, o które nie zadbała osoba dochodząca świadczenia ubezpieczeniowego". Ten obowiązek spoczywa na osobie ubiegającej się o dane świadczenie.

Mając powyższe na uwadze Sąd, kierując się uregulowaniami prawnymi powołanymi na wstępie rozważań, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

SSR del. Renata Stańczak